

TRISTAN TZARA

Vidéki vakáció

(Vacanță în provincie)

Mozdulatlan madarak az égen
Mint egy-egy légyiszok, lebegnek
Az istállóajtóban szolgák álldogálnak
S az ösvényeken virág nő az elhullt állatokból

Fekete ruhás úr megy át az úton
Kislányával: örülnek a koldusok
Az én örömöm egy csengettyűs Polichinelle
Őt rázom, ha megcsalsz, s fáj a szívem

Lelkem kőműves, ki épp munkából tér haza
Emlék, tiszta patikák szagával
Szólj, öreg cselédem, mi volt egyszer, ami hol nem,
S te is, húgom, ha dalol a kakukk

Ereszkedjünk le a szakadékba
Amely akkor nyílik meg, ha Isten ásít
Hadd tükröződjünk ott, a tóban
Békanyál közül néz majd a másik

Maradjunk szegények, és ha visszatérünk
Zörgessünk az idegenek ajtaján
Mint madarak a tavasz könnyű héján
Vagy ne menjünk már többé sehová
A szomszéd lánya vár ránk, fehér gyászruhában.

Esteledik

(Înserează)

Hazatérnek a halászok a vizek csillagaival,
élelmet osztanak a szegényeknek, rózsafüzért a vakoknak,
a császárok pedig már a parkban sétálnak ilyenkor, későre jár
mint középkori metszeteken
a szolgák fürdővizet készítenek a vadászkutyáknak,
és lassan kesztyűt húz a fény

nyílj ki, ablak, végre nyílj ki,
s távozzon a szobából az éjszaka,
úgy, ahogy a mag a barack húsából,
úgy, ahogy a pap megy ki a templomból,
istenem: tépázd meg a szerelmesek gyapját,
fessd be tintával a madarakat,
váltsd fel őrséged a holdon.
– gyere velem, fogjunk cserebogarat
s zárjuk egy dobozba mindet
– gyere velem le a patakpartra
legyünk fazekas és fazekasné
– gyerünk a kúthoz csókoljalak meg
– gyere le a sétatérre
hajnalig légy ott velem
hadd háborogjon a város
– vagy jöjj a szénapadlásra ma éjjel
ott szúr a széna, fel-felbőg egy tehén
hiányolja borját biztosan
menjünk hát tovább, tovább, ha kell

Balázs Imre József fordításai



